

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 259
din data de 25.03.2020

Dosar nr.: 720/2019

Petiția nr.: 6145/16.10.2019

Petent:

Reclamată: Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: neacordare grad în funcție de vechimea în structurile MAI

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila (UM 0242 Brăila) cu sediul în municipiul Brăila, str. Industriei nr. 1, jud. Brăila

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prevederi legislative care discriminează aceeași categorie profesională la valorificarea vechimii, începând cu anul 2018, discriminare ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019 ce modifică Legea nr. 80/1994 privind statutul cadrelor militare.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 6145/13.11.2019 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 6863/13.11.2019 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 28.11.2019. Prin citație, Colegiul director a invocat din oficiu excepția de necompetență a Consiliului, în temeiul Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale.

6. Procedura legal îndeplinită.

7. La termenul stabilit, la ședința de audieri părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 7141/26.11.2019 partea reclamată depune note scrise și înscrisuri care sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 7588/11.12.2019.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 7195/27.11.2019 petentul depune note scrise și înscrisuri care sunt comunicate părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 7588/11.12.2019.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 36/06.01.2020 partea reclamată depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților **Susținerile petentului**

11. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 6145/16.10.2019, petentul și-a desfășurat activitatea de subofițer de jandarmi la Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila din cadrul MAI în perioada 15.08.2015 – 01.11.2017, având o vechime efectivă de 12 ani, 2 luni și 17 zile, conform adeverinței eliberate de angajator. Ca urmare a promovării examenului de trecere în corpul ofițerilor, a fost trecut în corpul ofițerilor și i s-a acordat gradul de sublocotenent, prin Ordinul MAI nr. II/6071/27.01.2017.

12. Având în vedere dispozițiile pct. 51 al Legii nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, care prevăd modificarea art.52, la alin. (4) prevede că „în Ministerul Afacerilor Interne, persoanele prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e) și h) li se acordă gradul în funcție de vechimea în structurile Ministerul Afacerilor Interne, astfel : a) sub 5 ani - sublocotenent; b) între 5 și 10 ani - locotenent; c) peste 10 ani – căpitan”, se consideră că modificarea legislativă trebuia să conducă la clarificarea unor situații conflictuale, nu să producă diferențieri în cadrul aceleiași categorii de lucrători, unora fiindu-le valorificată vechimea în structurile MAI, altora nu, iar diferențierea realizată prin acordarea gradului militar creează inechitate în ceea ce privește salarizarea.

13. Petentul arată că este evidentă discriminarea în raport cu aceeași categorie de personal, cu aceeași vechime în structurile MAI, astfel: unui subofițer cu peste 10 ani vechime în structurile MAI, care a trecut în corpul ofițerilor în anul 2017, promovând examenul organizat în acest sens(situația lui) i s-a acordat gradul militar de sublocotenent, în timp ce unui subofițer cu aceeași vechime ca a sa, trecut în corpul ofițerilor după intrarea în vigoare a modificării legislative, i se acordă gradul de căpitan.

14. Solicită acordarea gradului militar în funcție de vechimea realizată în structurile MAI la momentul intrării în vigoare a modificării legislative, astfel încât să poată beneficia de drepturi egale în raport cu aceeași categorie de lucrători.

15. Prin notele scrise înregistrate sub nr. 7195/27.11.2019, petentul arată că sesizarea sa a vizat aspecte legate de tratamentul egal în situații identice, dreptul la muncă în condiții de egalitate, iar discriminarea creată subofițerilor care au trecut în corpul ofițerilor anterior modificărilor aduse Legii nr. 80/1995, prin Legea nr. 101/2019, este identică cu cea a agenților de poliție care au fost tecuți în corpul ofițerilor de poliție înainte de modificările aduse Legii nr. 360/20025 prin OUG 53/2018.

Susținerile părții reclamate Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila

16. Partea reclamată, în notele scrise înregistrate la CNCD sub nr. 7141/26.11.2019, învederează că aspectele menționate în petiție nu sunt de competența Consiliului, fiind de acord cu excepția invocată de către CNCD, iar în ceea ce privește aspectul privind trecerea în corpul ofițerilor și acordarea gradului militar de sublocotenent, consideră că aceasta s-a făcut conform legislației în vigoare la data acordării gradului de ofițer.

17. Începând cu data de 01.06.2002, petentul a fost angajat în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Brăila, ca jandarm angajat cu contract, iar în perioada 15.08.2005 - 01.11.2017 (dată când a fost trecut în corpul ofițerilor, prin concurs) a deținut funcția de subofițer operativ. Urmare a scoaterii la concurs, cu ocupare prin trecerea subofițerilor în corpul ofițerilor, a unei funcții de ofițer specialist în cadrul I.J.J. Teleorman, petentul a participat și a fost declarat “admis”, iar prin act administrativ, respectiv ordinul Ministrului Afacerilor Interne cu nr. 11/6071/27.10.2017

(întocmit în temeiul prevederilor art.7 alin.5 din O.U.G. nr. 30 din 25 aprilie 2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare - formă aflată în vigoare la momentul emiterii), a fost trecut în corpul ofițerilor cu gradul militar de sublocotenent, în continuare aplicându-se procedurile de mutare de la I.J.J. Brăila și numire în funcția pentru care a susținut concursul la I.J.J. Teleorman.

18. Se arată că nu Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila este emitentul actului administrativ contestat de către reclamant, ci Ministerului Afacerilor Interne.

19. Referitor la faptul că “nu au fost avuți în vedere anii de muncă și de vechime în specialitatea Informare și relații publice” și i-a fost acordat gradul militar de sublocotenent, se precizează că, în conformitate cu legislația în vigoare la data acordării gradului de ofițer, potrivit art. 52 alin. (2), din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare „ În Ministerul Administrației și Internelor, persoanelor prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e), g) și h) li se acordă gradul de sublocotenent”, iar art. 36 prevede - “ Ofițerii în activitate provin din e) maiștri militari și subofițeri în activitate, absolvenți cu diplomă de licență ai instituțiilor civile de învățământ superior, cu profil corespunzător specialităților militare, care au vârsta de cel mult 35 de ani;..... în Ministerul Administrației și Internelor persoanele prevăzute la alin.1 lit. e) pot fi trecute în corpul ofițerilor indiferent de vârstă.”

20. Se precizează că subofițerii din Jandarmeria Română se încadrează în posturi ale căror fișe de post prevăd, ca pregătire de bază necesară ocupantului postului, nivelul mediu de studii (studii liceale), astfel că, în ceea ce îl privește pe petent, în perioada ianuarie 2007 - octombrie 2017, acesta a îndeplinit atribuțiile prevăzute în fișa postului de subofițer operativ principal la Compartimentul Analiză și Relații Publice, apoi la Compartimentul Informare, relații publice și cu publicul - care prevedeau ca pregătire necesară doar studii medii și nicidecum cele afirmate de petent cum că a “îndeplinit atribuțiile corespunzătoare gradului de ofițer”, întrucât atribuțiile funcției deținută până la momentul promovării în corpul ofițerilor, nu prevedea studii superioare, iar perioada respectivă nu poate fi asimilată ca vechime anterioară în specialitatea dobândită pe timpul studiilor superioare absolvite. Formele de pregătire superioară pe care le-a absolvit petentul nu erau prevăzute pentru funcția de subofițer deținută, iar exercitarea atribuțiilor din fișa postului nu necesitau astfel de studii.

21. Se menționează că petentul s-a adresat instanței de judecată, formulând în acest sens o cerere de anulare în parte a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne cu nr. 11/6071/27.10.2017 prin care a fost trecut în corpul ofițerilor cu gradul de sublocotenent, aceasta făcând obiectul unui dosar la instanța de contencios administrativ din cadrul Tribunalului Brăila (dosar nr. 1620/113/2019), pârâții în acest dosar fiind Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman și Inspectoratul de Jandarmi Județean Brăila. Instanța din cadrul Tribunalului Brăila, prin Hotărârea nr. 428 din 01.11.2019, a respins cererea formulată de petent.

22. Prin concluziile scrise, înregistrate sub nr. 36/06.01.2020, partea reclamată își menține aspectele menționate în notele scrise anterioare.

V. Motivele de fapt și de drept

23. În fapt, Colegiul director constată că petenții reclamă faptul că, prin modificările aduse de OUG nr. 53/2018 asupra Legii 360/2002 privind statutul polițistului, se produc efecte discriminatorii la acordarea gradului profesional în funcție de vechimea în structurile ministerului, între cei care intră în corpul ofițerilor conform noilor prevederi și cei care deja sunt încadrați în corpul ofițerilor, înainte de intrarea în vigoare a modificărilor.

24. În drept, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi

asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

25. Referitor la excepția de necompetență a C.N.C.D., invocată din oficiu, Colegiul director urmează să o admită, arătând că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. Consiliul va emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

26. **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele: „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

27. *Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.*

28. *Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».*

29. *Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competențele Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.*

30. *În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor*

situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

31. Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației puterilor în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

32. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

33. Având în vedere aceste aspecte precum și numărul mare de petiții înregistrate care reclamă efectele discriminatorii ale acestor modificări legislative, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei însă, poate emite un punct de vedere de specialitate, conform prevederilor art. 18, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, care prevede „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”, astfel:

PUNCT DE VEDERE

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

În orice caz supus analizei Colegiului director în ceea ce privește posibila încălcare a principiului egalității, acesta analizează dacă în cazul semnalat se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările ulterioare, republicată;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor

recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că există o situație discriminatorie, așa cum este definită aceasta de reglementările O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările ulterioare, republicată. Prevederile privind incompatibilitatea au caracter discriminatoriu în condițiile în care nu există o justificare obiectivă și o prezentare completă a incompatibilităților.

Suntem în prezența încălcării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 în Constituția României. Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.

Valorificarea vechimii din structurile M.A.I. la intrarea în corpul ofițerilor, odată cu modificările statutului polițistului, din anul 2018, produce diferențieri între persoanele aflate în situații similare, chiar identice.

În analiza obiectului prezentat în speța de față, Colegiul director constată că justificarea obiectivă a modificărilor aduse Statutului polițistului este aceea de a recompensa polițiștii care au avut raporturi de serviciu cu partea reclamată, anterior neexistând această posibilitate, de valorificare a vechimii realizată în profesie, indiferent de activitatea prestată.

De aici, Colegiul director constată că modificările aduse au efecte discriminatorii în sistem, creând un tratament diferențiat pentru situații comparabile, persoane care acced la corpul ofițerilor, încadrate înainte sau după intrarea în vigoare a prevederilor legale.

Criteriul introdus este inegal, discriminatoriu, dezavantajând ofițerii care au fost încadrați înainte de modificările legislative, nerespectând egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie. Subsecvent, efectele discriminatorii se produc asupra drepturilor economice, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă.

Deși în esență se află în situații comparabile, analogice, prin introducerea modificărilor prevederilor legale, cei încadrați anterior sunt dezavantajați atât în obținerea drepturilor salariale cât și la momentul promovării în gradul profesional din structurile Ministerul Afacerilor de Interne.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția de necompetență a Consiliului invocată din oficiu, în temeiul Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale.
2. Emiterea unui punct de vedere de specialitate.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 25.03.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC - Membru, DINCĂ ILIE - Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru, HALLER ISTVÁN - Membru, LAZĂR MARIA - Membru, JURA CRISTIAN - Membru, POPA CLAUDIA SORINA - Membru, SANDU TATIANA VERONICA - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 / 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

*Data redactării: 27.04.2020
Redactată și motivată I.D./F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.